

Detlew v. Walmoden oli aga noor ja palavavereline. Ta tegi andekandmata rumaluhe, hüppas hobuse seljast maha, tõmbas mõoga lätte ja astus nii tüdrufute poole. Ta oli palksi mõõda kuni jõe keskpaikat jõudnud, kui Jutta tal tagasi pöörda läks, ehk muidu sünib õnnetus.

Walmoden ütles talle vastuks jämeda sõimusöna; sääl hoidis Jutta talle teiba vastu ja sõrus: „Põõrge ümber, ehk ma lüffan teid palgi väält maha, nagu teie foeri!“

Niijugused sõnad ajasivad Walmodeni veel suuremale vihale; ta lõi mõõdaga teiba oksa ära. Sel filmapilgul lüttas Jutta teda kõigesi jõust valgipääst maha.*).

Kuna kütipoisid sõrjatasivad, tussus Walmoden, kes ennast asjata kinnihoida lätsus, faredasti woolawasse jõtte. Weel mõni ford kerpis ta pääle wee ja meeleteitel sirutas ta käed üles, järgmisel minutil pidi ta sadunud olema, kest wesi kandis teda wesskiratta poole.

Sääl äras Jutta südames saastundmus: ta ei tahtnud, et tema waenlane nii hirmjat surma saaks; ta jooskis edasi ja sirutas Walmodenile teiba vastu. Rüütlil läts fa forda, teiba otstast finni wöötta ja ennast finni hoida.

Weel ei olnud aga hädaoht mõõda, kest saldale ei saanud Walmoden siisgi. Kaldad olivad wesi lähedal laudega ülelõodud, mille libedaid seini mõõda keegi üles ei saanud. Walmodeni teenrid sõrjasisivad ja läratjesisivad; kuid Jutta töötas wandeiga, teiwast lahti lasta, kui nad temale midagi teevad. Siis pööras ta wees wöötleva rüütsli poole: „Kas töötate mulle oma auusöna juures, et meid enam taga ei aja?“

„Ma töötan seda!“ sõrus Walmoden. „Oma rüütsi auu juures!“

Jutta ei olnud aga wandeiga weelgi rahul. Ta tõmbas kõigesi jõust teiwast, nii et Walmodeni pää ja õlad weest wäija ulatasivad, ja ütles: „Wanduge mulle kõige juures, mis teile pühja on, et teie homme ennast minu wangiks annate, ehk ma tõmban teiba tagasi.“

Walmoden vastas sõimamise ja wandumisega.

Jutta aga raputas teiwast, nii et Walmodeni teine läsi jesse lüllest lahti pääses; kui tüdruf veel ford teibast tõmbas, pidi ta Walmodeni teine läsi lahti pääsema ja siis oli ta lähemal filmapilgul wesskiratta wahel.

Surmahirmus andis ta soovitud töötuse, mille pääle Jutta ta teistele tüdrufutele läsu andis, uppujale veel rohlem teibaid ulatada; niijamaa hüüdis ta ta teendrid abilõ.

* Ajatoolifunkt dige.

Ta häättis nende hoolets oma isandat weest wäija tõmmata, kuna ta ise ühes teiste tüdrufutega linna poolle ruttas.

Kui nad linna wärawale lähenesivad, nägiwad nad pürjermeistri übes raeherradega salga sõjameeste eesotjas neile vastu tulema. Sest teade oli linnakesesse jõudnud, et fodaniflude türed läbi Walmodenit metsa koju peawad tulema, niijamaa oli sääl ta seda teada saabud et Walmoden tüdrufuid wangti wöötta tahtis.

Kui sahessa neitsi kangelasiteost ja isearanis nende juhataja, ilu ja Jutta, julgujed kuuldi, kui fodanifud teada sai- wad, et Detlew von Walmoden järgmisel päewal, nagu ta wandeiga töötanud, ennast fodaniflude wangiks annab, ei olnud rõõmul ega hõiskamisel enam otsa. Juttad auustati nagu naistangelast ja ta wöös oma sünddimisepäewaga lüll rahul olla.

2.

Et suurtugu herrad, isearanis rüütlid, ennast waba- tahtsilult wangti andsiwad, see oli sellorral harilik nähtus. Peaaegu igas lepingus oli niijugune punkt, et lepinguojaline, kui ta seda pidada ei jõudnud, mis ta töötanud, ennast teise meelewalla alla andma pidi. Kui mõni suurtugu mees fellegilt raha laenos, siis lohustas ta ennast harilikult, waba- tahtlikult wangti minna, kui ta määratud päewal raha ära ei jõua maksta. Niijugust rüütel, kes ennast lohustuse järele ratabahilisult wangti andis, ei pandud aga mitte wangitottia ehk kindlujesse, waid tema wöös ühes oma teendritega mõnes eramajas ehk wöerastemajas nii lana elada, kuni wangistusega festis.

Bahni linnas oli aga üts ainus wöerastemaja, suhu juba teisel hommikul, pärast ülemal kirjeldatud juhtumiist, Walmodeni sulased ilmusi wad, et oma isandale fortterit muretseda. Neile järgnesivad hobusefoormad weini ja hobuste toiduga, ja juba pärastlõunel tuli Walmoden saheli kümne jõjakulase jaatet linna. Ta ei olnud fugugi lahket nägu. Oli see talle juba raske lüllalt, ennast wangti anda, siis oli õnnetus selleaege möiste järele seda juurem, et üks naesterahwas teda ärawbitnud oli, ja päälegi weel nii isearalistel oludel. Mitte rüütsiliste sõjariistadega ei olnud teda ära wöödetud, waid Jutta oli teda nagu foera teibaga palgi väält maha lüttanud. Kauaks ajaks oli Detlew von Walmoden oma naabrite ja seisuveliikmete filmas teotatud, wististe jäi ta eluks ajaks nende pilse märgilauak. Oli juba tema näo näha, et ta raskesti, temale juhtunud alanduse pärast lan- natas; tema nägu oli tahwatu, kui ta pürjermeistri maja ette ratsutas, et ennast jesse tütrele kui wang näidata.